

paagjældende Kommuner til Arbejders Udførelse i et vist Omfang; og den særlige Lov har efter min Mening haadt endnu en heldig Bending, idet man her har en tredie betalende Faktor, nemlig Ants-repartitionsfonden. Det forekommer mig derfor, at der er en fuldstændig gyldig og tilstrækkelig Grund til det Skridt, som foreligger fra Ministerens Side, og jeg vil yde ham min Tak derfor. Jeg tror, at han vilde have faaet en høj Grad af Utaal, naar han af Hensyn til det almindelige Princip, som ganske vist har sin Betydning, men som de forhaandenværende Vanskeligheder nok kunde give Anledning til at bryde, vilde lade Sagen staa hen aarevis, og overlade Beboerne til deres Skjæbne og til Elementerne, som jo heldigvis i denne Vinter have været saare milde og medgjørliche, medens det dog ingenlunde er givet, at det i næste Aar vil se lige saadan ud. Det forekommer mig, at dette Svar ligger nær, og anden Forklaring kan jeg heller ikke give om denne Sag; og jeg kan ikke negte, at det har gledet mig meget, at dette Lovforslag er fremkommet. At det er fremkommet saa sildigt, at Sagen nu maa stormes igjennem, som det ærede Medlem kaldte det, tror jeg er begrundet i Hensynsfuldhed hos den høitærede Minister, navnlig overfor Udvalget, som behandlede den almindelige Digelov, idet han ventede lige til det Yderste, lige indtil den 7de Mai, inden han forelagde dette Forslag. Det ærede Medlem gav et meget detailleret Indblik i Fremgangsmaaden efter den almindelige Digelov, som er forelagt af Regjeringen, og jeg tror, at han dertil gav det allerbedste Argument for, at der ikke var nogenformelt Mulighed for at vente paa denne Lov, naar Regjeringens Forslag skulde antages, men at man maatte komme med et særskilt Forslag for de Ægne, som plebiskelig trues, hvor Arbejderne maa gjøres i Sommer, og hvor de ingenlunde kunne udsættes ad Aare til næste Rigsdagsamling. Men jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at den høitærede Minister ogsaa ved Affattelsen af dette specielle Forslag har været overordentlig hensynsfuld lige overfor det ærede Udvalg og dets Betænkning; thi naar man læser, hvad der staar i Udvalgets Forslag til en ny § 5, stemmer det næsten ganske med, hvad her staar. Jeg vil blot tillade mig at oplæse lidt af § 5; der staar: „Hvor Rytforholdene ere af en saadan Bessaffenhed, at større Landstrækninger for at være beskyttede mod Overbømmelser fra Havet maa forsynes med Diger, og disses Opførelse kræver Beføstninger, ved hvis Udførelse de paagjældende Ægne vilde blive overbebyrdede, kan Indenrigsministeren, paa Andragende af de i Anlægget Interesserede eller uden saadan Anledning, naar Omstændighederne skjønes at tale derfor, og forsaavidt de fornødne Pengemidler dertil bevilges paa Finansloven eller ved særlig Lov, bestemme, at der skal oprettes en eller flere Digekredse, som

skulle tage Del i Udgifterne til Anlægget af Digerne med tilhørende Værker, og eventuelt med Tilskud fra vedkommende Antsrepartitionsfond, afholde Omkostningerne.“ Jeg synes, at der i det foreliggende Lovforslag meget imødekommende er taget Hensyn til denne Paragraf. Efter den Maade, paa hvilken Udvalget har villet affatte den almindelige Lov, faae vi jo ganske vist ikke alle de 6 Stadier, som bleve detailleret gennemgaaede af den ærede Landsthingsmand, og det skal jeg ikke indvende Noget imod; men Udvalget har jo skudt den almindelige Undersøgelse aldeles til Side, som Regjeringens Forslag har budt, saa at der dog, selv om Udvalgets Forslag blev vedtaget, var Grund for Ministeren til plebiskelig at undersøge Forholdene paa Lolland og Falster efter den sidste Kalamitet og til at handle efter, hvad han maatte anse for nødvendigt der. Jeg er derfor aldeles af den modsatte Mening af den ærede Taler, saa at jeg meget vilde beklage, om Indenrigsministeren af nogetformelt Hensyn til, at han har fremlagt en almindelig Digelov, der saa viste sig ikke at kunne blive særdis, vilde udsætte Beboerne paa Lolland og Falster for at gaa næste Vinter imøde uden nye Diger, og jeg maa derfor takke den høitærede Minister, fordi han har forelagt Forslaget, som jeg vil haabe maa blive stormet igjennem, — jeg vil dog ikke kalde det saaledes, thi, som det foreligger, efter den Behandling, det har faaet i Folkethinget, tror jeg i og for sig ikke, at det behøver saa særdeles megen Overveelse; men jeg vil ønske, at det høie Thing vil vedtage det enten uforandret eller i alt Fald med den ringe Forandring, som den høitærede Minister antydede om Antsrepartitionsfondens Bidrag.

Indenrigsministeren: At jeg skulde behøve udførlig at begrunde Nødvendigheden af, at der foretages Noget i denne Sag nu, kan jeg ikke erkende. Men naar det ærede Medlem spurgte mig, hvad der siden den Tid, da jeg forelagde det almindelige Digelovforslag, har foranlediget mig til at fremkomme med nærværende Forslag, vil jeg næst at henvise til, at jeg allerede under Forhandlingen af den almindelige Digelov udtalte, at det var min Hensigt, hvor det maatte vise sig, at der var Grund til at komme til Hjælp fra Statskassens Side, enten at søge Bevilling paa Finansloven eller at fremkomme med en særlig Lov, svare, at det, der har foranlediget mig til at fremkomme med en særlig Lov, for det Første er den Tid, der er løben paa, saaledes at det nu stunder mod Rigsdagens Slutning, hvorefter det er aldeles klart, at det er umuligt at faae den almindelige Digelov ud i Aar, og dernæst Omstændighederne, idet jeg siden den Tid, da jeg forelagde den almindelige Digelov, har faaet Underretning om, at, hvorvel de ved Militæretætnens Hjælp navnlig paa Falster opførte Diger havde deres Be-